

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3150/2018
07.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невенка Савић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Станоје Пантелић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости поравнања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3776/17 од 08.02.2018. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3776/17 од 08.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 12/2014 од 11.09.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништаво поравнање закључено у предмету Општинског суда у Шапцу П 4598/02 од 11.11.2002. године, које представља уговор о деоби заједничке имовине стечене у браку тужиоца и тужене, а чији је предмет $\frac{1}{2}$ на кат. парцели број .. (садашња ознака кат. парц. ..) КО ..., укупне површине 0,05.00 ха и једној породичној стамбеној згради која се састоји од подрума, приземља и спрата, постојеће на наведеној кат. парцели, због недостатка пословне способности тужиоца, што је тужена дужна признати и трпети, да се брише као сувласник на наведеној непокретности у јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 624.833,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3776/17 од 08.02.2018. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да су парничне странке биле у браку од 1999. године до 2013. године, да им је 2008. године престала заједница живота, те да су пред Општинским судом у Шапцу у предмету П 5598/02 дана 11.10.2002. године, закључиле поравнање. Наведеним поравнањем је утврђено да је тужена по основу стицања у брачној заједници са тужиоцем сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ на кат. парц. бр. ... у површини од 5 ари у КО ... и једној породичној стамбеној згради која се састоји од подрума, приземља и спрата, постојећој на наведеној парцели, што је тужилац признао и сагласио се да се тужена без његовог даљег присуства може уписати на наведеним непокретностима у свим јавним књигама. Из налаза и мишљења тима вештака Опште болнице у Шапцу Данијеле Мунић, психолога, др Бориса Јовановића психијатра и др Љиљане Тодоровић психијатра, произлази да тужилац у тренутку потписивања поравнања није био способан да адекватно расуђује и промишља, да није био способан да контролише своје поступке и заштити своје интересе, односно да је био пословно неспособан за конкретан догађај. Ово из разлога што је тим вештака утврдио да тужилац испољава карактеристике зависног типа личности – страх од самоће, ниско самопоуздање, немогућност исказивања неслагања услед страха од губитка те особе, те склоност остајања у односима у којима се према њему лоше понаша због страха да не остане сам, да тужилац има потребу да неко буде уз њега због чега је спреман да уради све што се тражи да ту особу задржи, па да се тако понашао и приликом потписивања поравнања које није проверавао и није ни знао шта је потписао.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је наведено судско поравнање ништаво у смислу одредбе члана 103. Закона о облигационим односима, да је закључено супротно одредбама члана 56. став 1. Закона о облигационим односима, с обзиром да у време када га је тужилац потписао није био пословно способан да схвати значај и последице свог поступка.

Врховни касациони суд је оценио да су на основу овако утврђеног чињеничног стања правилно нижестепени судови утврдили да је наведено судско поравнање ништаво.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови применили одредбу члана 271. став 4. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је ново вештачење одређено с обзиром да вештаци Олга Перић и Младен Ђерић нису могли да усагласе своје налазе око чињенице да ли је тужилац био пословно способан у моменту закључења поравнања, па како се радило о сложеном вештачењу то је правилно примењена и одредба члана 264. став 1. ЗПП, и одређено вештачење путем тима вештака.

Такође, неосновани су наводи из ревизије да Општа болница у Шапцу није могла да изврши наведено вештачење, те супротно наводима ревизије правилно је примењена одредба члана 10. Закона о судским вештацима. Наиме, одредба члана 10. Закона о

судским вештацима, даје могућност да вештачење изврши и државни орган или установа уколико има стручно лице за тражену област, без условљавања да мора бити уписана у регистар, а чиме се не дира у одредбу члана 22. истог Закона, па је у вези с тим Општа болница у Шапцу ради вештачења у конкретном случају, оформила комисију вештака састављену од стручних лица одговарајуће специјалности и то једног психолога и два психијатра.

Тачни су наводи ревизије да према Закону о породичним односима супружници могу своје имовинске односе да уреде и уговором, те да је наведено поравнање управо уговор између тужиоца и тужене, али при том занемарује да је налазом тима вештака утврђено да у тренутку закључења поравнања тужилац није био пословно способан, што је у супротности са чланом 56. став 1. ЗОО.

Како се осталим наводима ревизије истичу чињенице које су већ истицане и у жалби и које је другостепени суд правилно оценио, то их Врховни касациони суд није посебно образлагао, па је применом одредбе члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 149. и 150. ЗПП

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић